

losos (californischer Lachs), za jezera pa žlahna riba, „madue-marena“ imenovana, ker se lahko vsaki vodi privadi in hitro raste in debeli. — Obe ti ribi ste bili v majhnih posodah živi razpostavljeni.

Dalje je govoril nadgozdar Will iz Šmartna o nadzorstvu ribjih vodá; predlog njegov je bil izročen upravnemu ribiškemu klubu.

S tem so bile končane obravnave prvega poldneva; popoldne po skupnem obedu so gostje ogledovali veliko razstavo rib in ribic.

Drugi dan zborovanja je veljal posebno ribiškimi avstrijskim zadevam. Gospoda Hermann in Danner sta predlagala ustanovitev zveze gornje-avstrijskih riborejcev, ki naj bi delali na to, da se odstranijo napake, katere ovirajo in zatirajo napredek ribštva.

S tem se je končal prvi zbor avstrijskih riborejcev. Ministerstva svetnik gosp. Rinaldini je delil državne medalije posebno odličnim 5 riborejcem in 1 medalijo mehnični mrežarnici v Itzehoe-u v Holštajnu na Nemškem.

O vcenitvi zemljišč za uravnavo zemljiškega davka.

Meseca junija se je na Kranjskem vcenitev zemljišč sledeče nadaljevala:

A. Zemljišč poljskih se je vcenilo: v cenitvenem okraji:

Kočeviskem v 11 občinah s	30.244	parcelami
Postojnskem v 14 občinah s	24.185	„
Črnomaljskem v 5 občinah s	15.099	„
Novomeškem v 7 občinah s	14.448	„
Logaškem v 15 občinah z	11.639	„
Krškem v 9 občinah s . .	10.570	„
Ljubljanskem v 6 občinah s	10.192	„
Kranjskem v 14 občinah z .	9.130	„
Litijskem v 6 občinah z .	8.507	„

skupaj v 87 občinah s 134.014 parcelami

B. Gozdov se je vcenilo: v cenitvenem okraji:

Novomeškem v 19 občinah z	19.957	orali
Radoljskem v 6 občinah z	18.151	„
Kranjskem v 14 občinah s	14.297	„
Kočeviskem v 12 občinah z	10.751	„
Ljubljanskem v 10 občinah z	8.122	„
Logaškem v 15 občinah s .	5.380	„
Postojnskem v 9 občinah s .	784	„

skupaj v 85 občinah s 77.442 orali.

Do konca junija letošnjega leta se je vcenitev končala:

A. Poljskih zemljišč: v cenitvenem okraju radoljskem, kamniškem, logaškem in litijskem.

B. Gozdnih zemljišč: v cenitvenem okraju kranjskem, kamniškem, ljubljanskem, litijskem, krškem in črnomaljskem.

Trgovske novice.

Tržno poročilo iz Trsta 12. julija 1879.

Trgovina še vedno miruje, le tu pa tam dohajajo nekatera poročila.

Kava — nizke vrste „Rio“ pa tudi fine vrste „Ceylon“ je znamenito ceneja; vsled tega izbudile so se poprašanja iz dežele ter oddale se uže izdatne množine;

vse kaže, da prilika za nakupovanje je istinito ugodna, iz Angleške in iz kolonij došle so nam više cene, vsled katerih zahtevajo imetniki 2 fl. več nego pred 14 dnevi. Mi prodajamo danes: Rio dobro navadno po 64 fl., dobro srednjo po 70 fl., izborno po 75 fl., najizbornejšo po 80 fl., izbrano po 85 fl.; Santos po 90 fl., Java po 97 fl.; Portoriko po 120 fl., Malabar naravno po 98 fl.; Ceylon, drobnega zrna po 120 fl., srednjega zrna po 128 fl., debelega zrna od 132 fl. do 145 fl.; Moka po 120 fl.

Olje — naglo podraženje tega blaga — če tudi noben strokovnjak ni mogel slutiti znižanja cen — zgodelo se je vendar nenadoma, — današnje cene so: olje oljčino jedilno po kakovosti od 45 do 52 fl., namizno po kakovosti od 60 do 70 fl., tako imenovano „Aix“ po 73 fl.

Južno sadje — trgovine malo, poprašuje se vendar po blagu, katero se je ohranilo v dobri kakovosti, ter plačuje se po stalnih cenah. Grozdice „Zante“ po 18 fl., grozdje „Elemé“ po 24 fl., smokve v venicah po 20 fl., rožiči po 7 fl. 50 kr. do 8 fl. 50 kr.

Vse te cene razumijo se za vsakih 100 kilogr. tu iz magazina brez colnine proti točnemu plačilu z 2% odbitka ali pa na 3 mesece brez odbitka.

Rajž — nizke vrste nekoliko ceneje, a fineje vrste 10% dražje, namreč: rajž italijanski navaden po 18½ fl., pol izborn po 20 fl., izborn od 21¼ do 22¼ fl., najizbornejši po 23½ fl. Rangon prve vrste po 16¾, druge vrste po 16 fl.

Mast in slanina. — Cene tega blaga povzdigujejo se, posebno slanina, katero dobiva se tukaj primeroma še zmirom ceneje nego v izvirnih krajih. — Mast „Fairbanks“ po 42 fl., „Bancroft“ po 45 fl. — Slanina, blago „Squire“ po debelosti od 33 do 36 fl., blago „Anchor“ po debelosti od 37 do 38½ fl.

Petroleju znižale so se cene in sicer tako, da je skoro nemogoče, da bi še bolj padle, tedaj bil bi skoraj ugoden čas za nakupovanje za mesec september, oktober, november in december, ker izgubiti moglo bi se malo odstotkov, med tem, ko se primeroma lahko veliko vdobi; — za september, oktober, november in december prodajamo petrolej v izvornih sodčkih po 10½ do 10¾ fl.; ročno blago velja 11 fl.

Domači pridelki. — Kakor smo zadnjič opazili, raba fižola je skoraj končala, vendar plačuje se dobro: koks po 9 do 9½ fl., kanarin po 9 do 9½ fl., in bohinec, ako je lep in čist, po 9½ do 10 fl.; maslo prve vrste po 84 do 86 fl.

Vse te cene razumejo se za vsakih 100 kilogr. iz magazina brez colnine proti točnemu plačilu brez odbitka.

Tudi vse tisto blago, ki tu ni zaznamovano, preskrbujemo po najnižji tržni ceni.

Jos. Pipan & Comp.

Via S. Giovanni Nr. 6.

Slovansko slovstvo.

* Poziv na 2. tečaj „slavjanskega almanaha“. „Slavjanski almanah“, ki je šel letos prvič v goste na sever i na jug med brate Slavjane, sprejet je bil povsod nepričakovano prijazno. Razni veljavni listi, politični i beletristični, razgovarjali so se o tej knjigi enako dobrohotno i ugodno. Tudi oni, kateri so ostro sodili, odobraval so namen „almanahov“, hvalili i priporočevali so njega nadaljnje izdajanje.

Tako ugodno pripoznavanje je napotilo izdatelja i urednike na izdajo drugega letnika „slavjanskega almanaha“.

Prva skrb pri tem delovanju nam bode, da se doseže namen „almanahov“ vedno popolnše. Na to stran nam bodo v prid lastne skušnje pri prvem letniku i premišljeni soviti, katere so nam dali presojevalci v javnih listih.

„Almanahu“ je dana velika naloga, ker želi seznaniti občinstvo z obliko i z duhom, ki se kaže v raznih jezikih slavjanskega plemena. Ali poleg tega prvega i najsplošnejšega namena hoče „almanah“ podajati čitateljem take snovi, ki osvetljujejo posebnosti slavjanskih narodnosti. Zato je za „almanah“ samo tako gradivo pripravno, ki v leposlovnih, če tudi prav kratkih izdelkih označuje mišljenje i čutjenje dotičnih narodov, dalje ki v znanstvenih sestavkih opisuje specifične kulturne strani bodisi občeslavjanske, bodisi take, ki so samosvojstva posameznih slavjanskih vej.

Samo po taki poti utegne tudi mala knjiga v velikosti i osnovi „slavjanskega almanaha“ zares pospeševati duševno spoznavanje slavjanskih narodov. Po taki poti primerjamo različenosti slavjanske med seboj, utrjujemo dobre posebnosti ter jih sprejemljemo drug od drugega, kajti noben slavjanski narod ni tako popolen, da ne bi mogel pridobiti na kako stran duševno pri sorodnem narodu. Po tem je čisto naravno, da vsak pisatelj, ako je Slavjan, pospešuje medsebojno spoznavanje slavjanskega duha.

I v tem določenem smislu obračamo se na korist Slavjanstva do pisateljev vseh slavjanskih narodnosti, da nam pošiljajo svoje umotvore i znanstvene izdelke.

Slavjansko občinstvo pa prosimo, naj se obilno oglašajo za zabavo i poduk zares slavjanskega duha. Najprej je potreba, da se spoznavamo ter se učimo po naravni poti z gradivom v roki izražati sočutje do sobratov.

Z obilim naročilom pa je slednjič izdatelju mogoče, skrbeti ne samo za dobro, ampak tudi razmerno debelo i v obliki lepo knjigo.

Knjiga bode obsegala, kakor je iz namena razvidno, kolikor mogoče v vseh slavjanskih pisnih jezikih okoli 24 pôl leposlovne i znanstvene tvarine z razmerno enakim prostorom za vsak slavjanski narod. Cena jej bode, kakor vlani, za predplačnike 1 gold. 20 kr., za književno trgovstvo pa 1 gold. 60 kr. Naročevanje se bode sklenilo koncem leta. Knjiga pa izide začetkom novega leta.

Spisi i novci naj se blagovoljno pošiljajo po naslovu: „Radivoj Poznik, Wien, VIII. Florianigasse 17.“

France Podgornik. Radoslav Pukl.

Radivoj Poznik.

Politične stvari.

Je li res nemštvo v nevarnosti?

„Zopet se je pričel boj zoper nemštvo v Avstriji!“ Ta glas je uni dan zagnala nova „Preša“ po svetu in popisala potem celo stran z javkanjem in plakanjem, „da je nemštvo v Avstriji v nevarnosti.“ Pretresovaje volitve na Českem, v Galiciji, na Štajarskem in Kranjskem je skušala dokazati to, da zahtevanje narodne enakopravnosti ni nič drugega, ko — zatiranje nemštva v Avstriji.

Prav čudno je res to, kako ta judovsko-liberalni nemški list do tega krika pride. Ker volitve po kmetijskih občinah in nekaterih mestih niso izvršile se po volji Herbstovi in njegovih pajdašev, ker so volilci ravnali se bolj po svoji zdravi pameti, ko po upitji nekaterih privilegiranih nemčurskih politikarjev, zato —

kričijo judovski časnikarji — se nemštvo v Avstriji zatira! Nemštvo zatirati hočejo po takem Poljaki, Čehi, Slovenci in nemški Tirolci, ravno tako knezi Liechtenstein, Schwarzenberg in Croy, gg. Greuter, Oelz itd.! Ni li to največa bedarija?*) Kateri jezik bi potem Liechtensteini, Schwarzenbergi, Greuterji in Oelzi, ki so čisti nemci, govorili, če bi jim zatrili nemščino? Bi li potem Štajarsko in Tirolsko porusili, bi li naredili, da bi se tam česki, slovenski ali celó laški govorilo?

Da bi nemštvo zatirali si sami Nemci! Kaj takega trditi morejo res le listi ustavaške stranke, ki so zavoljo prevračanja resnice znani uže po vsem svetu. Kdor ne priseže dr. Herbstovi zastavi, je zatiralec Nemcev v Avstriji, — kdor ni o vsem njegovih političnih misli, je reakcionar (nazadnjak), prekucuh! Pravo domoljubje je le Herbstovo; kdor ne gre z njim, je izdajalec domovine, zaničevalec avstrijskih narodov! Tako pridigova on, njegovi politiki privrženi časniki pa to za njim trobijo.

To je grdo sleparstvo. Ne Čehi ne Poljaki, ne Tirolci ne Slovenci niso zatiralci svobode ali veleizdajalci, oni vsi zaničujejo le in ne marajo onih kričačev, ki so na političnem polji le jezike brusili in prazno slamo mlatili, storili pa nič, vsaj prav nič dobrega ne, in ki bi v prihodnje radi ravno tako delali. Da takim žlobudram volilci ne gredo nič več na limanice, to kaže le, da jih ljudstvo avstrijsko ne mara več, to kaže zdravo pamet ljudstva, ki se je dalo nekoliko časa motiti in slepiti, pa se je zdaj zopet predramilo in izbistrilo ter se upira samovoljnosti nekaterih političnih vedežev in mogotcev. Ali ni res prav zanimiva prikazen to, da v deželi, v kateri je blizo 20 let gospodovala ena in ista stranka, katera je ondašnje ljudstvo s tem z vsakovrstnimi pripomočki za-se strojila, da tam, kjer ni imel nihče moči, krivim prerokom potegniti krinke z obrazov, da v tej deželi — pravimo — spoznanje pravice samo po sebi prodere in „nevedna in neomikana“ množica ljudstva po svoji goli pameti pride do prepričanja, da je to, kar se je dozdej počenjalo, slabo in da se toraj zastopanje ljudstva mora izročiti drugim možem? Ni li dalje čudno tudi to, da, če ravno ustavaška stranka ima v svojih rokah vse največe in največjavnejše časnike, kateri politiko sučejo po svoji trmi in uže več ko deset let ljudstvom neprenehoma hvalisajo vladajoče sisteme dobroto, — da toraj vkljub temu časnikarskemu strahovanju je ljudstvo zdaj nasprotnega mnenja postalo in da učitelje take politične dogmatike skozi vrata meče?

Pač se zagrizeni privrženci ustavaške stranke branijo zdaj s tem, da kričijo, da je vlada ta pot pri volitvah roke križem držala. In zavoljo te neutralitete, ki se po konstitucionalnih pravilih sama po sebi razume, napadajo ministerstvo, in ga dolžijo celó „hudo delstva“! Se ve da so hoteli, da bi bila vlada se zopet tako, kakor Auersperg-Lasserjevo ministerstvo pred 6 leti, vtikala v volitve, da bi se bili tudi zdaj, kakor leta 1873. pod vladnim pritiskom volilni zapisniki pačili, da bi bili zopet vse uradnike na noge spravili,

*) Kranjski Kočevjarji se gotovo tudi bojijo, da bi jim njih „lepega“ nemškega jezika Slovenci na Kranjskem ne vzeli, sicer ne bi pri volitvah glasovali zmerom Slovincem nasproti! Mar sorodniki „des Herzogs von Gottschee“ ne vedó, da so Slovenci, ko so v deželnem zboru kranjskem šolske postave snovali, zmerom §. 1 tako stilizirali, da učni jezik, izvzemši Kočevje in Weissenfels, je slovenski? Ali ni žive duše v Kočevji, ki bi to svojim ljudem zatajčala, da Slovenci jim prav nič nočejo vzeti, še celó njih krošinj in njih prelepe nemščine ne? Vred.